

Els Problemes de la Cultura

Publicat per [Alba Casadellà](#) [1] el 16/02/2016 - 09:15 | Última modificació: 16/02/2016 - 10:27

Començo explicant experiències personals...

Ja ha passat gairebé un mes després de muntar la festa i encara no estic recuperada, no és cansament físic, sinó mental, una barreja de decepció i esgotament per haver-ho donat tot i no veure els resultats desitjats, per una part el fet de no obtenir cap recompensació i per l'altre no saber o no volgué creure en el poc interès que té la gent en veure i viure experiències noves.

És decebedor veure com la majoria de la gent busca les coses fàcils i no s'interessa per escoltar, veure i viure noves coses, tot són versions d'altres temps o temes coneguts o actors coneguts... no hi ha cap tipus d'interès en experimentar... Si no és perquè queda bé, simple aparença.

En general, el sector de la cultura és incomprès per la gran part de la població. Quan un és músic, actor, pintor, programador cultural... la gran majoria de la gent pensa que és un passatemps. Sempre amb el típic comentari de: Ah sí! Però ara de veritat, a què et dediques?... No entenen que la gran majoria de nosaltres ha fet uns estudis ha invertit temps i diners en la seva educació igual que en altres carreres. No veuen que darrere d'una actuació hi ha hores d'assajos, de creativitat, d'informar-se i actualitzar-se constantment. Que fer un bolo és el resultat de molt esforç i que evidentment volem cobrar per la feina igual que un lampista, un cuiner o un arquitecte.

A quants músics, actors... us han demanat per tocar de prova? Evidentment gratis...

A cas vas a menjar a un restaurant per tastar-lo sense pagar? I si és bo ja hi tornaràs... O fas una reforma de la casa de prova sense pagar-la? Tan incompreensible és que dedicar-se al món de la cultura no vol dir que fem la feina a canvi d'alcohol o d'altres animalades que t'arriben a oferir. O que ho fem per gust, com un "hobby" i que per això ho hem de fer gratis?

Així que aquesta lluita constant perquè la gent entengui que paguem lloguers i comprem menjar, que tenim despeses com tothom i que volem cobrar per la feina feta, és esgotador.

La cultura està en crisi des de fa temps. Va començar abans que tots notéssim els efectes de la crisi econòmica, en el moment que la gent va deixar de valorar-la com una experiència, com un procés de formació de la ment, de cultivar els coneixements... L'augment de l'IVA en la cultura és la gota que colma el vas desgastat, que ensorra il·lusions i que mata lentament a la indústria cultural, i amb ella tots els engranatges.

I ara, que hem de fer?

En el següent enllaç hi ha un article que parla del tema, i que amplia la problemàtica a altres camps de la Cultura. I en certa manera afecta a la Diputació... Fa referència a un problema que afecta als valors polítics que inspiren la política de convenis de l'Administració pública. Sembla mentida que una Administració Pública com la Diputació de Barcelona no posi límits a la manera com les empreses subvencionades tracten el personal contractat...

Bé aquí teniu l'enllaç.

<http://es.blastingnews.com/ocio-cultura/2016/02/la-explotacion-generaliz...> [2]

Categories: Polítiques culturals

- [3]

URL d'origen: <http://interaccio.diba.cat/blogs/2016/02/16/problemes-de-cultura>

Enllaços:

[1] <http://interaccio.diba.cat/members/casadellaa>

[2] <http://es.blastingnews.com/ocio-cultura/2016/02/la-explotacion-generalizada-de-la-cultura-00773947.html>

[3] <http://interaccio.diba.cat/node/6455>

